

ligt at tage en blot foreløbig Bestemmelse om, til hvem den ommeldte Skiftejurisdiction i ethvert givet Tilfælde bliver at overdrage. Begge de to første Alternativer vilde være definitive, men de have begge overveiede Grunde imod sig. Det forekommer mig, at dette allerede er tilstrækkeligt begrundet i Motiverne til Lovudkastet, og jeg skal derfor ikke nærmere opholde mig derved. Men det 3die Alternativ staaer endnu tilbage, nemlig, at der for Tiden blot tages en foreløbig Bestemmelse om, til hvem den patrimonielle Skiftejurisdiction skulde overdrages; denne Udvei turde i og for sig være meget hensigtsmæssig, og jeg mener, at der i ingen Henseende kan være Betænkelighed ved at tillade det Forslag, som Lovudkastet indeholder, at det for de hidtil saakaldte private Birkers Vedkommende skulde overlades til Regjeringen, i ethvert enkelt Tilfælde at anordne, hvorvidt de omhandlede Forretninger skulle overdrages til de i disse Birker ansatte Birkebetjente eller til vedkommende Herredsfoged eller kongelige Birkedommer. Det forstaaer sig, at dette maatte betragtes som en blot foreløbig Bestemmelse, der i ingen Maade maatte være bindende med Hensyn til den endelige Beslutning om Birkernes Nedlæggelse. Jeg lægger ikke megen Vægt paa den fra Udvalgets Side udhævede Betragtning, at det, naar der i sin Tid skulde tages endelig Beslutning om Birkernes Nedlæggelse, var muligt, at Rigsdagen i enkelte Punkter kunde komme til et andet Resultat, end det, Regjeringen ved at tage den ommeldte foreløbige Bestemmelse med Hensyn til den patrimonielle Skiftejurisdiction nærmest havde tænkt sig, og at herved muligt kunde foranlediges en i sig lidet usselig dobbelt Overgang af Forretningerne. Man tør vistnok antage, at Regjeringen er saa nøie inde i Forholdene, at den vil vide om den patrimonielle Skiftejurisdiction for de hidtil saakaldte private Birkers Vedkommende at træffe en saadan foreløbig Bestemmelse, som ikke let vil medføre nogen praktisk Vanskelighed, vil vide at vælge den Fremgangsmaade, som bedst stemmer overeens med de locale Forhold. Vilde man tænke sig, at Regjeringen i et eller andet enkelt Tilfælde lagde en Forudsætning til Grund, som ikke stemmede med

hvad der af Rigsdagen blev antaget, naar der i sin Tid blev Spørgsmaal om det vedkommende Birkes Nedlæggelse, saa vilde Tilfældet vel nærmest stille sig saaledes, at Regjeringen havde tænkt sig, at et Birk kunde være at vedligeholde som kongeligt Birk, medens Rigsdagen derimod fandt, at der var overveiede Grund til at lade det gaae ind under en anden eller flere andre Jurisdictioner. Jeg troer ikke, at det let vil skee; men, skeete det imod Formodning i et eller andet Tilfælde, saa var Ulykken ikke stor; Resultatet vilde da blive, at den patrimonielle Skiftejurisdiction, hvilken i Regelen ikke er af nogen særdeles Betydning, foreløbigt blev henlagt til vedkommende Birkedommer, der saaledes fik den i Forening med den øvrige ham i Birket tilkommende Jurisdiction, og, naar da Birket mnligt i sin Tid ved indtrædende Vacance skulde blive nedlagt, vilde hele Jurisdictionen med Indbegreb af den dertil hørende Skiftejurisdiction komme til at gaae over til vedkommende Retsbetjent i det eller de Herreder eller kongelige Birker, hvorunder hiint Birk maatte blive henlagt. Men jeg holder mig, som sagt, overtydet om, at saadanne Collisioner, om man vil kalde dem saa, ikke letteligt vilde indtræffe, og i Særdeleshed, at Regjeringen vil vide at tagtage de fornødne Hensyn, som følge af, at den omhandlede Bestemmelse ikkun antages foreløbigt, at saaledes Regjeringen, for at nævne et Exempel, ikke, hvor der kunde være mindste rimelige Tvivl om, hvorvidt et Birk i sin Tid maatte blive nedlagt, ved en saadan foreløbig Bestemmelse vil udstykke en forhen samlet patrimoniel Skiftejurisdiction mellem flere forffjellige Retsbetjente. Jeg skjønner derfor ikke rettere, end at Lovudkastet har truffet det, som i og for sig er det Rigtigste, og som jeg for mit Vedkommende vil anbefale Rigsdagen til Antagelse. Man vilde muligt kunne indvende, at en Bestemmelse om, — at det skulde overlades til Regjeringen, i hvert enkelt Tilfælde at anordne, hvorledes der skulde forholdes med den Skiftejurisdiction, der hidtil har tilkommet Bestdere af Lehn og komplette Sædegaard m. fl., var uforenelig med Grundlovens Forskrift om, at den dømmende Magts Udøvelse skal ordnes ved Lov. Men jeg troer ikke, at